

За далекими морями, за казковими лісами, на самому краю землі височіють чарівні гори. Багато років у хатинці біля підніжжя найвищої гори живуть брати-гноми. Щоранку, прокинувшись, умиваються, снідають, а потім беруть свої інструменти й вирушають працювати в гірські печери.

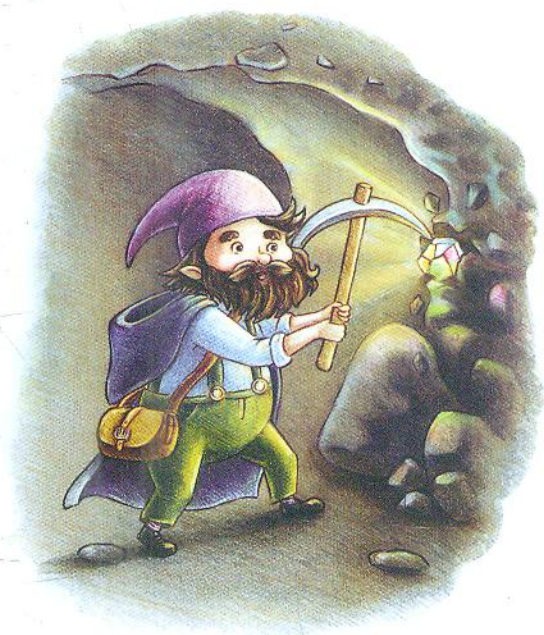

Живуть гноми дружно, майже ніколи не сваряться, завжди старанно працюють. Добувають з-під землі вугілля, різні кристали, коштовне каміння та метали. Усе це вони віддають людям в обмін на харчі та тканини для своїх потреб.

Одного разу гноми знайшли в печері незвичайний коштовний камінь. Ніколи раніше вони такого не бачили. За розміром він був наче страусине яйце, та сяяв так, наче впав із неба шматочок сонця. Гноми принесли його до себе додому й прилаштували на підвіконні. Усі помилися, посідали за стіл, бо був час вечері. Один із братів пішов до комірки по їжу, але невдовзі повернувся звідти з порожніми руками та й каже:

— Не знаю, що й робити. У нас закінчилися всі запаси їжі та продуктів. А піти по них зможемо тільки завтра, бо вже пізній вечір.

— Ох, як же мені хочеться смаженої курочки, — мрійливо сказав один із гномів.

— А я б з'їв картопельки з котлетками, — мовив другий.

— А мені б вареничків... — озвався третій.

Тільки вони все те промовили, як на столі почали з'являтися самі собою всі згадані страви. Брати здивовано переглянулися. Що ж це за дива такі? Чи, може, у них в хатинці чарівник оселився, поки їх вдома не було?

Коли ж один із братів загадав собі яблучного пирога, то решта побачили, що знайдений ними коштовний камінь почав переливатися усіма кольорами веселки, а вслід за тим з'явився на столі рум'яний пиріг. Зачудовані гноми аж роти роззявили.

— То це твоя робота, камінчику? — спитав гном, що був найближче до вікна.

— Так, моя, — почувся чистий, мов дзвін кришталю, голос. — Тільки добре запам'ятайте, що залюбки допомагатиму вам аж до того часу, поки серця ваші не сковані лихими думками, заздрістю, жадою, лінощами, пихою та злими намірами.

Брати відразу зрозуміли, яку чарівну річ відтепер мають. Відтоді так і повелося. Щоранку гноми прокидалися, умивалися, снідали всілякими ласощами і мандрували до печери працювати. Про приготування сніданків, обідів та вечерь, а також пошиття одягу, прання та прибирання вони забули, бо всі домашні справи виконував за них чарівний камінь, в усьому по господарству допомагав. Мабуть, було б так і досі, якби гноми за короткий час не забули все те, про що він їх попереджав.